

що не ся случя, освѣнь на Константинопольскій-ать патриархъ.

Потомъ любопытно е, какъ братовъ-ать сынъ на-Иерусалимскій патриархъ, наслѣдникъ на имѣніе-то му, какъ-то и на тронъ-ать му на времена, дохожда въ Цариградъ, и клеветува стрыка си и народа св! Тойзи Архидіаконъ бѣше ся отхранилъ въ Римски те училища. Чудесно! не ли усѣщамы тука онова, що казвать Латини-те Фраусъ Пія, сир. прелестъ благочестива? защото ето ще ся подлага:

Около скончаніе-то на шестнадесятый вѣкъ, Папа Григорій ІІІ. учреди въ Римъ училище, кое-то назова Греческо Колегію. Громни иждивенія расыпахася за удерженіе-то на това училище, и апостоли ся распраснаха по всяка страна, гдѣ-то живѣяха православни, за да испрацать ученицы, юношы по болшей части на пятнадесять или шестнадесять годинъ, кои-то родители-те имъ придаваха многожды въ руцѣ-те на самы-те тыя апостолы, съ надежда даромъ да ги отхранять; Лукавство, кое-то и до днесъ Комфрерія-та (собратіе-то) на Латински-те калугеры употреблява. Сиромашки-те убо юношы пращася на Римско-то колегію. Тамо по причина народнаго ученія, учахася Католикисмъ-ать, а найпаче учахася да припознавать Папа-та; като втораго Христа на земля-та, и като истиннаго намѣстника на—Св. Петра, като толкователя не-